

1

Tijdschrift voor
geloofsopbouw

3^e JAARGANG • FEBRUARI 2017
WWW.VOLGMIJ.NL

Volg Mij!



6 **Vriendschap**

Motivatie en ondersteuning

16 **Man = vrouw = ???**

Genderneutraliteit
en de gevolgen ervan

24 **Levensmotto**

'Hallo Leven!' ...

Inhoud

■ Jezus Christus:

Drie kruisen - maar 'Jezus... in het midden' 4

■ Bijbel praktisch:

Vriendschap onder jonge christenen 6

Jezelf beschikbaar stellen aan God 12

Levensmotto: 'Hallo Leven! Welk avontuur staat mij vandaag te wachten?' 24

■ Stof tot nadenken:

Man = vrouw = ??? 16

■ Schepping:

Een bijzondere vlinder 23

■ Q & A:

Doodstraf 27

■ Bijbelstudie:

Profetie 29

■ Goede boodschap:

Twijfel 32

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260
7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!

Volg Mij! verschijnt minimaal zes keer per jaar.

Abonnementsprijzen:

Nederland € 18,95

Europa € 26,95 (incl. verzending)

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Redactie:

Christelijk Jeugdwerk
E-mail: volgrij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© www.pixelio.de: 4, 6, 9-12, 14, 32
© R. Dietermann: 9 onder
© Creativ collection: 24
© Imagelibrary: 13, 17 boven
© Shutterstock.com: 1, 16, 17, 24

Noot redactie:

In het laatste nummer van 2016 stond aan het einde van het laatste artikel: 'In het volgende nummer: deel 3: Gods Gemeente – een wereldwijde eenheid'. Dat artikel staat echter niet in dit nummer, maar wordt afgedrukt in een brochure die medio 2017 zal verschijnen bij de uitgever van dit blad. Als je hier interesse in hebt, meld dit dan voor 15 maart as. via bestel@uhwdw.nl, dan sturen we je een exemplaar toe.

Een nieuw begin en dan?

Als ik dit schrijf, is het jaar nog niet helemaal voorbij, alhoewel langzaam iedereen al in vakantiestemming komt voor de laatste loodjes van dit jaar. Als jij dit leest, is het nieuwe jaar al weer ruim een maand oud. Het begin van het nieuwe jaar is al weer vergeten, de oliebollenlucht is allang het huis weer uit...

Met Volg Mij! maken we dit jaar ook een nieuw begin; er zijn nieuwe plannen gemaakt, meer - en nieuwe - mensen helpen mee, de lay-out is vernieuwd, de inhoud opgefrist, enz. enz..

Aan het begin van een nieuw jaar hebben veel mensen goede voornemens, maar vaak zijn die na een aantal weken al weer vergeten... Het voornemen van de redactie van *Volg Mij!* is om dit jaar voor juli een tijdschrift te maken dat opbouwend is, dat laat zien wie onze grote God en Vader is, wie de Heere Jezus is, maar ook aan de hand van de Bijbel onderzoekt, wat Zijn wil is voor onze levens.

Barnabas sprak ook over een voornemen voor mensen die een nieuw begin hadden gemaakt. We lezen hierover in Handelingen 11. Mensen in Antiochië waren tot geloof gekomen — het nieuwe begin (zie ook het artikel 'Jezelf beschikbaar stellen aan God'). Als Barnabas hen dan bezoekt, spoort hij hen aan om met een **'hartelijk voornemen'** bij de Heere te **blijven'** (Hd. 11:23)!

Dus niet alleen een goed begin, maar ook een voornemen dat blijft! Hoe is dat met mij? En met jou? Wat is ons levensmotto (zie pag. 24)? Hebben wij ook dat **'hartelijk voornemen'**?

Ik hoop en bid dat *Volg Mij!* mee mag helpen om dat 'hartelijk voornemen' in jouw en mijn leven in stand te houden en uit te voeren, niet als een 'nieuwjaarsvoornemen' dat in februari vergeten is, maar als een voornemen dat zijn stempel op dit hele jaar drukt.

Namens de redactie,

Paul Heyer

Drie kruisen - maar 'Jezus... in het midden'

De laatste 24 uren uit het leven van de Heere Jezus

Toen wetteloze mensen de Heere Jezus op Golgotha, de executieplaats buiten Jeruzalem, kruisigden, werden ook twee andere misdadigers terechtgesteld. Jezus Christus hing aan het middelste van de drie kruisen:

'Jezus... in het midden.'



De Heere Jezus werd als eerste van de drie veroordeelden gekruisigd, daarna de beide rovers 'een aan Zijn rechter-, en een aan Zijn linkerszijde' (Matth. 27:35, 38). Er leek geen onderscheid te zijn tussen de drie terechtgestelden. De evangelist Johannes schrijft nadrukkelijk: 'Daar kruisigden zij Hem en met Hem twee anderen, aan elke kant één, en Jezus in het midden' (Johannes 19:18). Duidelijker kon men het niet maken: Hij werd tot de overtreders geteld (Jes. 53:12). De Heere Jezus heeft heel goed geweten, dat ook deze oudtestamentische uitspraak in Hem vervuld zou worden (Luk. 22:37).

Wettelozen zijn mensen die zonder wet leven – ongeacht, of ze de wet van de Sinai kennen of niet. Met deze uitdrukking worden zowel de Romeinen aangeduid, die de kruisiging uitvoerden (vgl. Hand. 2:23), als ook rovers en misdadigers uit Israël, die de wet kenden, maar die er niets van wilden weten en ermee in strijd handelden. Aan deze mensen werd de Messias gelijk gesteld!

Welke relatie heeft de Heere Jezus met de wet van Mozes? Hij was 'niet gekomen... om die af te schaffen, maar om te vervullen' (Matth. 5:17).

Hij heeft in Zijn leven nooit tegen de wet gezondigd; maar dat niet alleen: Hij heeft de goddelijke voorschriften van de wet volledig gerespecteerd. Hij heeft het recht en de ware betekenis van de wettelijke voorschriften tot eer en vreugde van de Wetgever, God Zelf, nageleefd.

Dat was veel meer dan alleen de wet niet te overtreden. De mensen hebben deze volmaakte Mens gelijkgesteld aan een wetteloze en Hem behandeld, alsof Hij iets gedaan zou hebben dat de doodstraf waard was.

In de toekomst zal een heerlijke tegenstelling zichtbaar worden. Psalm 142:8 kondigt aan: 'De rechtvaardigen zullen mij omringen, want U bent goed voor mij'. Toen werd Hij aan de wettelozen gelijkgesteld – maar dan zal Hij door rechtvaardigen omringd zijn, door Zijn verlost, die Hem lof, eer en dank zullen brengen.

Nadat Hij aan het eind van Zijn leven op de aarde zo vreselijk mishandeld was, heeft God Zijn Dienstknecht na Zijn hemelvaart verheerlijkt en Hem 'goed gedaan'. Dat zullen wij zien en ons – samen met alle verlost – er van harte over verheugen.

Friedhelm Runkel

'En terwijl Hij Zijn kruis droeg, ging Hij op weg naar de plaats die Schedelplaats genoemd wordt en in het Hebreeuws Golgotha. Daar kruisigden zij Hem en met Hem twee anderen, aan elke kant één, en Jezus in het midden.'
(Johannes 19:17)

Vriendschap onder jonge christenen

Motivatatie en ondersteuning

In dit artikel kijken we naar het volmaakte voorbeeld van onze Heere Jezus om te zien wat echte vriendschap inhoudt en trekken daaruit enkele conclusies voor onze relatie met Hem en onze relaties onderling.



'Jullie zijn Mijn vrienden' – de Heere als ons Voorbeeld

'Niemand heeft een grotere liefde dan deze, namelijk dat iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden' (Joh. 15:13). Precies dat heeft de Heere Jezus voor jou en mij gedaan: Hij heeft Zijn heilig leven overgegeven, om ons te redden van de eeuwige verwijdering van God. Dus kunnen ook wij nu met Paulus zeggen: 'En voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven' (Gal. 2:20).

Hier wordt het fundament van onze persoonlijke relatie met onze Heere en Redder duidelijk – Zijn offer en Zijn liefde zijn de basis van onze innige verbondenheid met Hem. Zo laten Zijn prachtige eigenschappen en Zijn gedrag richting ons, ons zien waardoor een echte vriendschap gekenmerkt zou moeten zijn:

- Hij is er steeds voor ons en draagt zorg voor ons (vgl. Ez. 34:11).
- Hij is trouw en bewaart ons voor het kwaad (vgl. 2 Thess. 3:3).
- Hij vertrouwt ons en maakt ons deelgenoot van Zijn eigen vreugde (vgl. Joh. 15:15).

Nu rijst de vraag, waardoor onze relatie met de Heere Jezus gekenmerkt wordt. Zien wij het als een eer, dat Hij ons Zijn vrienden noemt?¹

¹ De Bijbel geeft ons overigens geen voorbeeld waarin we zien dat we de Heere Jezus als 'Vriend' aan zouden kunnen spreken. We mogen Hem weliswaar kennen als de beste Vriend voor ons leven, maar Hij is en blijft onze Heere en Meester, die we graag willen volgen.

Geven wij Hem in ons leven een antwoord op Zijn liefde, zorg, trouw, bewaring, openheid en nabijheid? Bestaat wederzijdse liefde echt?

'Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefhad' (1 Joh. 4:19).

Kennen wij een vertrouwde omgang met onze Heere? Interesseren wij ons ook voor datgene wat voor Hem van belang en waardevol is? Zijn wij Hem trouw in de kleine en grote dingen van ons leven?

Laten we ons er opnieuw van bewust worden, dat onze Heere Jezus volledig aan ons leven, onze vreugde en

'Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefhad'

1 Johannes 4:19

lijden deelneemt! Dit zien we ook heel duidelijk in Johannes 11, toen de Heere met de ontroerende woorden 'Lazarus, onze vriend, slaapt' op weg ging om de Zijnen een bijzondere les over de heerlijkheid van God te geven.

Lees dit hoofdstuk maar eens na in je Bijbel en verwonder je over het inlevingsvermogen en de goddelijke, grote werken van de Heere Jezus (zie vooral de verzen 32 – 44)!

Echte vriendschappen onder Christenen

Wanneer onze relatie met de Heere

Jezus in orde is, dan zullen wij ook steeds meer in staat zijn, echte onderlinge vriendschappen op te bouwen en te onderhouden. Daarom bieden wij in het tweede gedeelte van het artikel wat stof tot nadenken over onze onderlinge relaties. Een paar korte opmerkingen vooraf: echte vriendschap in Bijbelse zin kan slechts bij hen voorkomen, die wedergebohren christenen zijn; Jakobus vat de tegenstelling kort en duidelijk als volgt samen: 'Vriendschap met de wereld is vijandschap tegen God' (Jak. 4:4).

Bovendien hebben de volgende gedachten betrekking op vriendschap tussen broeders, resp. zusters en in geen geval op de vriendschap tussen een broeder en een zuster, die de Bijbel zo (d.w.z. buiten het huwelijk) niet kent.

Een essentieel sleutelpers voor vriendschap onder gelovigen vinden we in Spreuken 17:17: 'Een vriend heeft te allen tijde lief, en een broeder wordt in benauwdheid geboren'. Dit laat wel zien, dat echte vriendschap niet afhankelijk is van levensomstandigheden of wangedrag van een individuele vriend – de vriend heeft te allen tijde lief; en juist dan, als het moeilijk wordt, bewijst hij zich als een broeder, die de nood in zijn hart meevoelt en meedraagt.

Het boek Spreuken geeft ons nog meer tips voor echte vriendschap, die wij ook al met het oog op de Heere

Jezus gevonden hebben: 'Olie en reukwerk verblijden het hart, zo is de genegenheid van iemands vriend, vanwege de hartelijke raad' (Spr. 27:9b). Iemand die je oprecht advies geeft en daarbij het beste voor je zoekt, is een echte, waardevolle vriend.

Omdat zo'n raad weleens pijn kan doen en misschien zelfs een vriendschap zwaar kan vallen, laat Gods Woord tegelijk een belangrijke oproep volgen: 'Verlaat uw vriend en de vriend van uw vader niet' (Spr.

**'Een vriend heeft te
allen tijde lief, en
een broeder wordt
in benauwdheid
geboren'**

Spreuken 17:17

27:10a). Echte vriendschap onderscheidt zich door trouw en betrouwbaarheid. Des te meer je elkaar in vertrouwen en in oprechtheid (juist ook met het oog op eigen falen) kunt meedelen, des te sterker wordt de vriendschapsband.

Aan deze uitspraken uit de Bijbel wordt wel duidelijk, dat zulke vriendschappen iets bijzonders zijn en niet op Facebook gevonden worden en zich slechts door contact in de echte wereld (en niet in de digitale) laten onderhouden.

Tot besluit gaan we nog twee voorbeelden van echte vriendschap uit het Oude Testament bekijken, om daaraan



een aantal praktische tips te ontleen voor het vormgeven van onze vriendschappen² in de 21e eeuw.

² Er is al op gewezen dat het hier gaat om vriendschappen van Christenen van hetzelfde geslacht. In wat hierna volgt gaat het om twee vriendschappen tussen jonge mannen. De Bijbel kent ook vriendschappen tussen meisjes en vrouwen (zie bijvoorbeeld Richteren 11:37-38, Lukas 15:9).

Daniël en zijn vrienden (Dan. 1:6 – 20; Dan. 2:16 – 23, 49)

Uit het verhaal van Daniël en zijn drie vrienden kunnen we veel leren over onze tegenwoordige vriendschappen. Als vreemdelingen in een goddeloze omgeving bleven deze vier jongemannen bij elkaar en waren ze trouw aan de geboden van hun God en aan elkaar. Waar kwam de kracht voor hun vriendschap in deze moeilijke omstandigheden vandaan? Hun godvrezendheid verbond hen zo, dat Daniël in hoofdstuk 1 hun gemeenschappelijk belang aan het hoofd van de hovelingen kan voorleggen. Hoe ziet dat er bij jou en je vrienden uit?

Voelen jullie je ook door jullie geloof en de vreugde in Zijn Woord met elkaar verbonden? Of hebben jullie alleen een band door de liefde voor voetbal, de nieuwste mode of een ander tijdverdrijf?

In hoofdstuk 2 zien we, dat er nog iets was, dat deze vier jongeren tot een eenheid smeedde: het gemeen-



schappelijk gebed. De beproevingen werden zwaarder, het ging uiteindelijk om leven en dood. Daniël vroeg om een bepaalde tijd, om samen met zijn vrienden 'van de God van de hemel barmhartigheid te verkrijgen' (Dan. 2:18). Heb jij zo'n vriend of zulke vrienden, met wie je kunt bidden?



David en Jonathan (1 Samuel 18:1- 4; 23:16; 2 Samuel 1:26)

Als wij de geschiedenis van David en Jonathan wat nauwkeuriger bekijken, wordt ons duidelijk, wat voor een bijzondere band deze beide jongemannen hadden. Hun vriendschap was niet afhankelijk van uiterlijkheden en levensomstandigheden, omdat zij haar fundament in de relatie tot de Heere, de God van Israël, had. Juist toen David met name sterk vervolgd werd door Saul, 'stond Jonathan op en bemoedigde hem in God' (vgl. 1 Sam. 23:16).

Wat kunnen wij daaruit leren voor onze vriendschappen? Echte vriend-

schap heeft altijd een geestelijke fun-dering nodig en heeft daarna als eerste en belangrijkste doel om elkaar tot hulp en bemoediging in het geloof te zijn. 'Twee zijn beter dan één, want samen krijgen zij een goede beloning voor hun zwoegen. Want als zij vallen, helpt de één zijn metgezel overeind. Maar wee die ene die valt, terwijl er geen tweede is om hem overeind te helpen' (Pred. 4:9 en 10). Ook wanneer het altijd nog de beste en mooiste manier is, je vriend(in) persoonlijk op te zoeken en in directe omgang elkaar te sterken, hebben we vandaag zo veel mogelijkheden om elkaar te bemoedigen tot het goede (vgl. Neh. 2:18). Stuur eens een appje met een Bijbeltekst, die voor jou belangrijk is geworden, verstuur eens de link naar een goed artikel, dat jou bemoedigd heeft, of bel je vriend(in) gewoon eens op om hem of haar te bemoedigen!



Het is belangrijk, dat wij net als Jonathan bereid zijn, het koninklijk paleis, d.w.z. onze eigen levensomstandigheden, te verlaten om onze vriend in de woest-

tijn op te zoeken en over geestelijke zaken te spreken, opdat er een uitweg tot de Heere Jezus gevonden kan worden. Zoals David en Jonathan in hun bijzondere situatie volledig op elkaar konden vertrouwen, zo zouden ook onze vriendschappen gekenmerkt moeten worden door wederzijds vertrouwen, door oprechtheid en trouw. Misschien zit jouw vriend(in) eens in een persoonlijke noodsituatie, die niemand kent behalve jij – wees ter plekke, luister, beschaam zijn/haar vertrouwen niet en bewijs je met Gods

hulp als een 'broeder (of zuster) voor de benauwdheid' (zie Spr. 17:17).

Laten we bidden dat onze God

- die vriendschappen bevestigt, die Hij al tussen vastberaden christenen gegeven heeft,
- dat Hij overal een nieuwe weg mag wijzen, waar Hij en Zijn belangen niet meer de voorrang krijgen,
- nieuwe, echte vriendschappen geeft, die ertoe bijdragen mogen, dat wij samen de Heere Jezus volgen en onze God en Vader dienen.

Fokko Peters

'Toen zeiden zij: Laten wij opstaan en gaan bouwen! En ze grepen moed voor het goede werk.'

Nehemia 2:18



Jezelf beschikbaar stellen aan God

'Laat de zonde dan niet in uw sterfelijk lichaam regeren om aan de begeerten daarvan te gehoorzamen. En stel uw leden niet ter beschikking aan de zonde als wapens van ongerechtigheid, maar stel uzelf ter beschikking aan God, als mensen die uit de doden levend geworden zijn. En laat uw leden wapens van gerechtigheid zijn voor God. Want de zonde zal over u niet heersen. U bent namelijk niet onder de wet, maar onder de genade.'

Romeinen 6:12-14



Bevrijding

In Romeinen 6 lezen we, dat we met Christus gestorven zijn. God heeft het oordeel over onze oude mens uitgesproken en aan de Heere Jezus voltrokken, toen Hij aan het kruis op Golgotha gestorven is. God heeft het ons bij onze bekering toegerekend. Zo heeft nu het lichaam van de zonde, dat niet anders kon doen dan steeds maar zondigen, afgedaan.

De angel van de zonde is eruit gehaald en voor God weggedaan. God ziet ons en onze zonde als met Christus gestorven. Het gevolg is, dat wij vrijgekocht zijn van de macht van de zonde. Wij hoeven¹ niet meer te zondigen. Deze bevrijding is een feit! God heeft haar door zijn oordeel vastgesteld en bewerkt. De Heere Jezus is voor ons gestorven, maar wij zijn ook met Hem gestorven. Wij staan als bevrijde mensen voor God! Dit vaststaand feit mogen en moeten wij geloven! God zegt ons, dat het zo is en wij mogen het dankbaar aanvaarden!

Heerschappij

Nu gaat het er in ons alledaagse leven om, dat wij vanuit dit door God vastgestelde en bevestigde feit van bevrijding zullen leven. De zonde, de kwade macht en bron, die steeds alleen maar zonde kan en wil voortbrengen, is niet meer onze 'heer'. Wij zijn onder een andere machtsinval gekomen. God is onze Heere. Hij heeft ons bevrijd en dicht bij Hem

gebracht. Nu moeten wij niet meer naar de boosaardige en verschrikkelijke 'heer' met de naam zonde luisteren. In plaats daarvan hebben wij een goede Heere, Die ons liefheeft. God Zelf is onze Heere, van Wie wij de heerschappij graag willen accepteren.



Weliswaar zit de zonde nog in ons. En wij hebben ook nog ons vlees, de oude natuur, met zijn begeerten en lusten.

Onze oude mens

De onbekeerde mens met al zijn slechtheid en verdorvenheid. De positie die wij vóór onze bekering innamen tegenover God. Deze oude mens is mee gekruisigd. (Dit geldt voor iedereen, die de Heere Jezus als Redder aanneemt).

¹ De oude mens, met de oude natuur, kan **alleen maar** zondigen.

Voor onze bekering lagen wij onder de macht van de zonde en moesten we steeds maar weer zondigen.

Er kon wel wat worden onderdrukt door een beetje goed onderwijs en discipline, maar uiteindelijk hebben wij steeds weer gefaald. Maar nu is het anders geworden. Onze Heere, Die wij nu toebehoren, heeft ons vrijgemaakt. En Hij heeft ons een nieuw leven gegeven, dat helemaal niet zondigen kan en wil. Daarom moet de zonde ons niet langer beheersen.

O vergave
Om deze bevrijding dagelijks te beleven, moeten wij dat, wat wij bij onze bekering gezegd en gewenst hebben, elke dag volhouden. Bij onze bekering hebben wij

Het lichaam van de zonde

De 'machine', die steeds maar zonden kan produceren. Ze kan helemaal niet anders. Deze 'machine' is uitgeschakeld, het lichaam van de zonde heeft afgedaan. Wij moeten niet meer zondigen.

ons aan God overgegeven. Wij hebben ons Hem ter beschikking gesteld. Wij hebben tegen Hem gezegd, dat wij verloren zondaars zijn, dat wij Zijn hulp nodig hebben en dat wij het werk

van de Heere Jezus aan het kruis op Golgotha in geloof aannemen. Daar hebben wij ons aan God overgegeven. Zo moet het blijven. Elke dag mogen wij ermee doorgaan om ons aan Hem ter beschikking te stellen.



Wij hebben de keuze; of onze leden (ogen, mond, handen, etc.) aan de zonde ter beschikking te stellen of aan God. De zonde benut onze leden graag als werktuigen, om ongerechtigheden teweeg te brengen. Maar daarvoor moeten wij onze ledematen niet laten lenen! Wij geven ze graag aan God, Die ze als werktuigen wil gebruiken om praktische gerechtigheid te bewerken. God wil ons gebruiken, om in ons leven dat tevoorschijn te brengen wat bij Hem past, wat in overeenstemming met Hem is. Dat is gerechtigheid in de praktijk.

Laten we ons aan God ter beschikking stellen. Laten we ons aan Hem overgeven. Onze ledematen en onszelf met alles, wat we zijn en hebben. Met onze wensen, ons willen, onze krachten, onze gevoelens – ja met alles. Dat is ware

overgave, als wij onszelf opgeven en helemaal aan God ter beschikking stellen. Dan wordt in ons leven van elke dag zichtbaar, dat de zonde niet meer over ons heerst.

Het sterfelijk lichaam

Ons lichaam, waarin wij als verantwoordelijke mensen op de aarde leven, is aan verval onderhevig. Maar voor degene die zich heeft bekeerd, is het niet meer onder de heerschappij van de zonde, maar vrijgemaakt.

Deze overgave aan God is wat het nieuwe leven, dat ons geschonken is, beslist wil. Daarom is het geen dwang, maar iets, dat bij ons als christenen hoort. Het is iets dat normaal is! Wij doen het ook niet, omdat wij een wet, een regel of een voorschrift in acht willen nemen. Wij staan namelijk niet onder de wet, maar onder de genade. Wij bevinden ons op dit terrein van de genade van God. Wij houden ons bezig met de Heere Jezus, Die de genade van God naar ons mensen gebracht heeft. Dan ervaren wij de bewarende kracht van de genade en kunnen daadwerkelijk uit de overgave aan God leven.

Paulus heeft het zich gerealiseerd. Zijn tweede vraag na zijn bekering was: 'wat moet ik doen, Heere?'. Hij stelde zich helemaal aan God ter beschikking. Daniël heeft dat gedaan, toen hij in Babel kwam. Ook Jozef heeft het zo gedaan, toen hij in het huis van Potifar in Egypte was.

En de Heere Jezus Zelf is het beste voorbeeld. Het was voor Hem 'voedsel', om de wil van God te doen (Joh. 4:34). Hij wilde liever sterven, dan dat Hij Gods wil niet deed. Deze gezindheid mag ook bij ons realiteit zijn (1 Petr. 4:1 en 2).

Christian Rosenthal

De leden

Onze ledematen, onze lichaamsdelen. De ogen, handen, voeten, vingers, mond, gedachten, etc. Deze afzonderlijke 'delen', waaruit ons lichaam bestaat, stellen wij aan God ter beschikking. Hij wil bijvoorbeeld onze mond als werktuig gebruiken, om een goed en vriendelijk woord te spreken.

'Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.'

Galaten 2:19 en 20

Man = vrouw = ???

Genderneutraliteit en de gevolgen ervan

QUOTE

Dikke Van Dale:

Genderneutraal:

‘geen onderscheid makend tussen de seksen en de daaraan toegeschreven eigenschappen, gedragingen en voorkeuren’

QUOTE

Nederlandse Grondwet

‘**Artikel 1:** Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, **geslacht** of op welke grond dan ook, is niet toegestaan.’

Genderneutraliteit – de gevolgen

Misschien vraag je je af, wat wij als christenen met dit thema te maken hebben. In de loop van dit artikel zal je wel duidelijk worden, hoe sterk wij op allerlei maatschappelijke terreinen geraakt worden door de uitwerkingen van genderneutraliteit. Daarom is het noodzakelijk dat we er kritisch over nadenken, een Bijbels standpunt daarover vinden en ons met Gods hulp op de juiste manier gedragen, zonder er te lang bij stil te staan.

Genderneutraliteit – wat is het?

De officiële Engelse term hiervoor is 'gender mainstreaming'. Het Engelse woord 'gender' betekent 'geslacht'; maar in tegenstelling tot het begrip 'seks' (biologisch geslacht) wordt met 'gender' vaak het sociale geslacht bedoeld. Het omvat daarom ook de rolpatronen en ideeën die er in een maatschappij leven over de geslachten. Het woord 'mainstreaming' kun je vertalen met 'hoofdstroming' (of: de vorming van één hoofdstroming). Dus staat 'gender mainstreaming' voor de tendens om rolpatronen binnen de maatschappij uniform te maken. Alle maatregelen die politiek en maatschappelijk tot gelijkheid en gelijke behandeling van man en vrouw moeten leiden, worden samengevat onder

de term 'genderneutraliteit'.

Onder die vlag worden onder andere een 'geslachtelijke gerechtigheid' en een 'gelijke behandeling van de geslachten' nagestreefd. En daarop willen we in dit artikel ingaan vanuit de vraag: wat zegt de Bijbel hierover?

Genderneutraliteit – niets nieuws!

In 1999 werden er op Europees niveau in het 'verdrag van Amsterdam' juridisch bindende afspraken gemaakt. Daardoor verplichtten de lidstaten van de EU zich tot een actieve gelijkheidspolitiek in de zin van genderneutraliteit.

Al 5 jaar eerder, in 1994, werd de grondwet in Duitsland dusdanig veranderd, dat de staat verplicht was, de naleving van de gelijke behandeling van man en vrouw te bevorderen. Ook al werd daar het begrip genderneutraliteit niet gebruikt, toch gaat deze nationale wetgeving in precies dezelfde



richting. En dus zijn de grondgedachte en de ideologie van genderneutraliteit helemaal niet nieuw.

Nog 11 jaar eerder werd de laatste ingrijpende wijziging in de Nederlandse grondwet doorgevoerd, waarin onderscheid op basis van geslacht verboden werd (zie Quote op pag. 16).

En inmiddels zijn de uitwerkingen zo aanwezig, dat wij de ogen er niet meer voor kunnen sluiten en voor ons (en ook voor onze (klein-) kinderen) een weg moeten vinden waarin we Gods goedkeuring hebben – zoals Hij Zijn wil kenbaar heeft gemaakt in Zijn Woord.

Genderneutraliteit – inhoud van de ideologie

We willen geen omvangrijk onderzoek doen. Toch moeten we enkele essenties van de ideologie van genderneutraliteit noemen.

Opheffen van het rolpatroon van man en vrouw

Bij genderneutraliteit wordt actief gestreefd naar het opheffen van de vroegere rolpatronen van man en vrouw. Jongeren worden bewust uitgenodigd deze rolpatronen kritisch te analyseren en op veel terreinen wordt zelfs een omkering van de rollen teweeg gebracht.

Homoseksualiteit

De genderneutraliteit spreekt zich

openlijk uit voor homoseksualiteit.

Pluralisme

Het pluralisme (het naast elkaar bestaan van verschillende interesses en levensstijlen) wordt bij genderneutraliteit gestimuleerd. Dat gaat zo ver, dat maatregelen tot heropvoeding tot andere levensstijlen ondersteund worden. Bindende normen, zoals God ze bijv. in Zijn Woord, de Bijbel, geeft, worden afgewezen, omdat ze het principe van verscheidenheid tegenstaan.

Actieve ontwikkeling van de geslachtsidentiteit

Omdat 'gender' het 'sociale geslacht' beschrijft, gaat de ideologie van genderneutraliteit ervan uit dat geslachtelijke rollen en ervaringen alleen door de omgeving en de opvoeding bepaald worden. Door het actief ontwikkelen en tot stand brengen van een geslachtsidentiteit en de verhoudingen van de geslachten onderling worden het persoonlijke geslacht en de eigen rol vormbaar en veranderbaar. Daarbij gaat men zo ver, dat men aan geboren geslachtsverschillen afwijst en zegt: je wordt niet als 'man' of 'vrouw' geboren, maar gewoon als 'mens'. In de loop van je ontwikkeling kan je dan duidelijk worden – of je kunt er bewust voor kiezen – welk geslacht je nu zelf wilt aannemen. De biologische verschillen worden daarbij aangemerkt als bijkomstig en zijn bovendien door medisch ingrijpen veranderbaar.

Genderneutraliteit – concrete uitwerkingen en maatregelen

De ideologische inhoud van genderneutraliteit is in veel dingen tot uitdrukking gekomen. Enkele voorbeelden maken duidelijk hoezeer we daarvoor ook als christenen al gevormd worden.

Reclame

In de reclame wordt bewust een wiseling van de rolpatronen van man en vrouw overgedragen. Zo worden vrouwen bijv. nog nauwelijks in typisch huishoudelijk kader getoond, want bezigheden van de vrouw met betrekking tot huishoudelijk werk moeten uit het rolpatroon verbannen worden.

Schoolboeken

In schoolboeken en educatief materiaal wordt erop gelet, dat vroegere rolpatronen worden losgelaten. Pluralistische levensvormen worden voorgesteld als normaal bestanddeel van de maatschappij. Homoseksueel samenlevende stellen in de opdrachten van lesboeken en aspecten van de ideologie van genderneutraliteit in de teksten van het talenonderwijs zijn hier maar enkele voorbeelden van.

Kinderdagverblijven

De oprichting van kinderdagverblijven moet voor moeders de mogelijkheid openen, hun beroepsactiviteit na te streven. Ook daarmee moeten de vroegere rollen worden losgelaten en wordt een gelijkheid van de geslachten

bevorderd worden.

Rechtspraak

Ook in de rechtspraak wordt het gedachtegoed van genderneutraliteit meer en meer geïmplementeerd (bijv. gelijke behandeling van homoseksuelen samenlevende stellen, mogelijkheid een huwelijk te sluiten en kinderen te adopteren, enz.).

Genderneutraliteit – een Bijbels standpunt

De bovengenoemde punten maken ons duidelijk: we kunnen de ogen niet meer sluiten voor het onderwerp genderneutraliteit. Op veel gebieden in het leven worden we er actief mee geconfronteerd. Door alle invloeden die op ons inwerken en hun stempel op onze gedachten en ons gedrag nalaten, is het absoluut noodzakelijk, de gedachten van God te kennen en te begrijpen.

Daarbij gaat het er niet om, een discussie te kunnen voeren of publiekelijk stelling te nemen. Dat is alleen maar in uitzonderingsgevallen onze taak als christen. Het gaat er veel meer om, een persoonlijke overtuiging te hebben die alleen gebaseerd is op Gods Woord, en deze overtuiging in ons persoonlijke leven in praktijk te brengen. Op de terreinen, waar God ons verantwoordelijkheid gegeven heeft (bijv. in ons gezin), moeten wij deze Bijbels gefundeerde overtuiging doorgeven en er aandacht aan schenken.

Man en vrouw schiep Hij hen

God heeft de mens volgens Genesis 1:27 geschapen – en wel *mannelijk* en *vrouwelijk*. Het verschil van de geslachten is dus door God de Schepper in Zijn schepping gelegd. En de orde die de Schepper Zelf bepaald heeft, is daar heel nauw mee verbonden.

Gods scheppingsorde

Deze scheppingsorde beschrijft niet een verschillende waarde van de geslachten, maar de rol of de positie die God voor de man en voor de vrouw heeft vastgelegd. Er is totaal geen verschil in waarde – in de eerste schepping niet en al helemaal niet in de tweede schepping en in de positie van de gelovige voor God. 'Daarbij is het niet van belang dat men man is of vrouw', maar 'één in Christus Jezus' (Gal. 3:28). In de scheppingsorde geeft God aan de man als hoofd de verantwoordelijke positie en de taken, die meer naar buiten toe gericht zijn. De vrouw heeft de positie van onderdanigheid en ze heeft taken die meer naar binnen, op het huiselijke vlak, gericht zijn (zie bijv. Tt. 2:4-5; 1 Tim. 2:11).

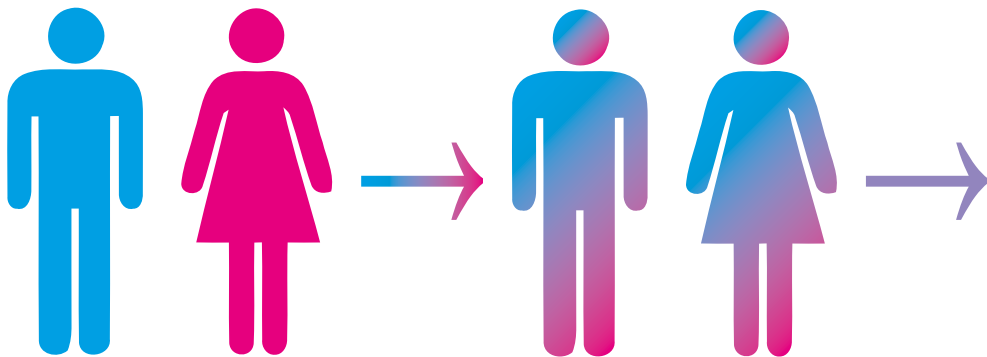
Passende rolverdeling in Bijbelse zin

Het is voor de mens tot zegen, als hij of zij deze rol invult zoals de Schepper die bepaald heeft. Dat is echt passend 'gender-gedrag' in Bijbelse zin. Want passend en correct betekent niet, iedereen gelijk te behandelen. Het betekent in dit verband: iedereen neemt de plaats in die God hem geeft. Als man en vrouw dus de positie innemen die bij hen past, omdat de Schepper man en vrouw in overeenstemming daarmee toegerust heeft, dan is dat echt tot hun eigen zegen en tot eer van God.

Gelijkstelling van de geslachten

Daarbij onderscheiden wij in Bijbelse zin twee dingen met het oog op de gelijkstelling van de geslachten. Een gelijkstelling in de zin van **waarde** van man en vrouw in de ogen van God hoeven we niet meer vast te stellen, want die is er altijd al geweest.

Maar een gelijkstelling in **taken en verantwoordelijkheden** van man en vrouw is niet in overeenstemming met Gods Woord. God heeft juist ver-



schillen gegeven en het is alleen maar schadelijk als deze verschillen worden opgeheven.

Het huwelijk tussen een man en een vrouw

Het gedachtegoed van genderneutraliteit richt zich radicaal tegen het huwelijk als de door God gegeven levensgemeenschap tussen man en vrouw. Het lijkt alsof het een (verborgen) doel van deze beweging is, het huwelijk in twijfel te trekken. Maar Gods gedachten veranderen er niet door! Hij heeft het huwelijk ingesteld, het huwelijk van één man met één vrouw als relatie voor het leven. Andere 'samenlevingsvormen' wil God niet. Polygamie is niet naar Zijn gedachten en samenlevingsvormen van mensen van hetzelfde geslacht zijn voor God een gruwel. Zo zegt Hij het Zelf (zie bijv. Rom. 1:27; Lev. 18:22).

Genderneutraliteit – wat moeten we doen?

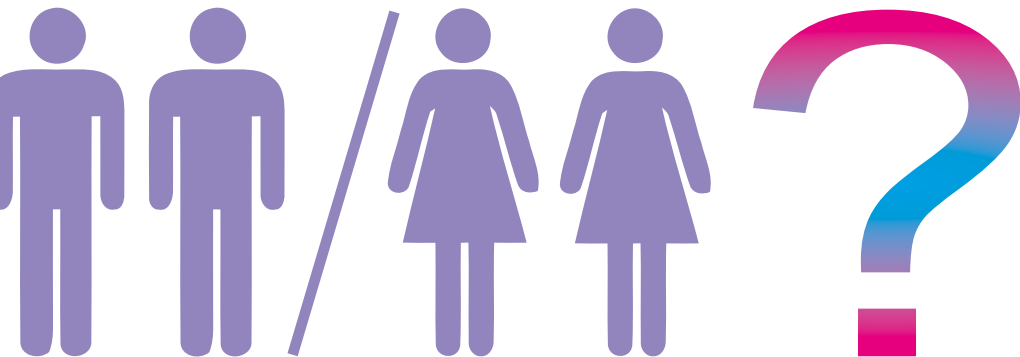
Wil je een bijbels standpunt innemen tegenover genderneutraliteit? Dan ont-

kom je niet aan deze vraag. Is het onze taak, het Bijbelse standpunt publiekelijk te verspreiden? Is het onze taak, in het openbaar stelling te nemen, zonder dat je ernaar gevraagd wordt? Ik ben van mening, dat dat normaliter niet de opdracht van christenen is. Net zo min als het ons zal lukken om het gedachtegoed van de evolutietheorie uit de leerstof van de scholen te verbannen, zal het ons lukken, het gedachte goed van genderneutraliteit uit de wereld te helpen.

Maar het is onze plicht, een open oog te hebben voor de gevaren die van dit gedachtegoed uitgaan. En wij moeten een Bijbels gefundeerde mening hebben.

Samenvatting

De uitwerkingen van de beweging van genderneutraliteit en de gelijkschakeling van de geslachten zijn zo aanwezig, dat wij onze ogen er niet voor mogen sluiten. De gevaren die ervan uitgaan, moeten we herkennen, zonder ons teveel met de dwaling bezig te houden. Voor onze eigen bescherming (en die van onze (klein-)kinderen) moeten we



de waarheid van het Woord van God goed kennen en een beschermende muur van gebed en afzondering van het kwaad om ons en onze huizen bouwen. Dan is er ook nu nog een weg, waarop God ons en een volgende generatie wil bewaren.

- De waarheid van Gods Woord goed kennen en voorstellen
- Intensief gebed
- Een vermijdbare confrontatie met het thema uit de weg gaan
- Binnen het kader van de mogelijkheden behoudende invloed uitoefenen.

Genderneutraliteit – wat te doen?

- Open ogen voor het gevaar hebben
- Een Bijbels gefundeerde overtuiging hebben
- De kinderen behoedzaam voorbeiden
- Met de kinderen in gesprek blijven

Naar een artikel van Christian Rosenthal

Dit artikel is ook als brochure verkrijgbaar. Mocht je hier interesse naar hebben, dan kun je een mailtje sturen naar bestel@uhwdw.nl.

NOTITIE VOOR OUDERS

We moeten onze kinderen voorbereiden op de dingen waarmee ze geconfronteerd worden. Laten we met hen in gesprek blijven, om te weten wat hun op school verteld wordt. En laten we vol ijver en energie ervoor zorgen, hen met de gedachten van God vertrouwd te maken, zodat zij de dwaling herkennen en de waarheid vast kunnen houden. In sommige concrete situaties kunnen we invloed uitoefenen, bijv. op de manier van lesgeven, op de verandering van de leerstof, op de films die onze kinderen (moeten?) bekijken, of op de trainingen waaraan wij zelf of zij moeten deelnemen. Dan kunnen en moeten we de mogelijkheden gebruiken, die ons ter beschikking staan, om zoveel mogelijk bewaard te blijven. Maar allereerst zouden we vanuit Gods Woord de waarheid begrijpelijk voor moeten stellen en voor moeten leven! Het is belangrijk om intensief te bidden voor de komende generatie, die bijzonder met deze gevaren geconfronteerd wordt.



Een bijzondere vlinder

Er bestaat een hele bijzondere vlinder: de Morpho Peleides. Deze vlinder is prachtig gekleurd, in blauw en ook in bruin, een lust voor het oog. Maar bij nader onderzoek stel je vast dat er überhaupt geen pigmenten (kleuren) op de vleugel zijn. De Morpho Peleides heeft een heel bijzondere vleugelstructuur. Deze structuur is met het blote oog niet te zien. De vleugel van de Morpho Peleides bestaat eigenlijk uit allemaal bruin gekleurde schubben. Waar komt dan die kleur vandaan? Dat is de vraag! Bij vergroting door een microscoop kun je zien hoe de kleur tot stand komt. We vinden op de vleugel van zo'n vlinder namelijk strepen op lange banen en daar zijn gleuven aan vastgemaakt die een heel bepaalde afstand hebben. De afstand moet heel precies worden aangehouden. Deze fabricagetechniek met een exactheid van 0,00022 mm kan in geen enkele mechanische werkplaats uitgevoerd worden. Afhankelijk van de lichtkleur is dat zo'n 380 tot 780 miljoenste millimeter. Bij de cd zijn

die structuren de fijne groefjes waarin de informatie is opgeslagen. Het moet heel precies zijn, maar waarom?

Elke schub is opgebouwd uit meerdere laagjes met allemaal gaatjes. Wanneer er licht op de vleugels valt, wordt het licht grotendeels geabsorbeerd door de verschillende lagen, maar een klein deel van het licht wordt weerkaatst. Dit ontstaat door dezelfde optische effecten die ervoor zorgen dat er een regenboog verschijnt op een cd in de zon, op een zeepbel die rondzweeft in het licht of in een olielaagje op een plas water. Dit gedeelte kunnen wij met het menselijke oog waarnemen. Wij zien vervolgens de magische kleur blauw!

Op deze manier ontstaat op de vleugels door een wonder de kleur, alleen omdat deze gleuven zich op een bepaalde afstand van elkaar bevinden. En dat wordt weer door informatie doorgegeven van generatie op generatie. Omdat de Schepper dat van tevoren heel precies heeft uitgedacht!

Werner Gitt



Levensmotto:

'Hallo Leven! Welk avontuur staat mij vandaag te wachten?'

Deze woorden las ik kort geleden op een grote reclame poster in de metro in München. Op de achtergrond levensgroot een lachende jonge vrouw. En daaronder de slogan van de verzekeringsmaatschappij: 'Wij zorgen voor het noodzakelijke stuk zekerheid'. Ik kon de spreuk niet vergeten. Blijkbaar moest hier ingespeeld worden op het levensgevoel van jonge mensen. En op de een of andere manier leek mij dat ook wel juist. Alleen: hoe zou als christen ons levensmotto eruit moeten zien? En wat is mijn heel persoonlijke motto?

Hallo Leven! Dat klinkt cool!

Raar hoor, als je het leven zo direct aanspreekt. Het gaat hier immers ook om het leven en wat wij ervan verwachten. Of niet soms? Gaat het hier niet veeleer om de zin van het leven? Zou het niet God zijn, Die hier juist wordt aangesproken? Hij is het, Die elk leven geeft en Die Zelf het Leven is. Is het weglaten van God niet eerder een belijdenis, dat je je leven alleen nog maar aan het blinde toeval van het levenslot toevertrouwt, ook al noem je het luchtig 'Hallo Leven'?

En hoe is dat bij mij? Is dat, wat ik elke dag meemaak, alleen maar het dagelijks leven of komt dat van onze Heere? Heel veel dingen vinden we al gauw vanzelfsprekend. Zien wij de Heere in elk cijfer op school of de universiteit, in elke vrije dag? Of zijn dat dingen, die wij door ons werk verdiend hebben? 'En alles wat u doet met woorden of met daden, doe dat alles in de Naam van de Heere Jezus,

terwijl u God en de Vader dankt door Hem' (Kol. 3:17).

Avontuur – spannend en opwindend

Dat is dus de essentiële verwachting van het leven: avontuur. Opwindende belevenissen, spanning, en uiteraard vol met sensatie. Voornamelijk onderhoudend en allesbehalve saai. Zo is nu eenmaal de maatschappij waar alles draait om plezier.

En hoe zit dat bij mij? Waar streef ik naar? Naar onderhoudende hoogtepunten en de eerstvolgende vakantie, de volgende sportmiddag? De volgende jeugdconferentie, omdat ik daar zo veel jongeren terugzie? Vraag ik alleen naar wat ik van het leven verwacht, of ook, wat mijn Heere van mij verwacht? Hoe zit het met mijn verantwoordelijkheid als volgeling van Jezus? Wanneer heb ik voor de laatste keer meegedaan met evangelisatiewerk of het mee georganiseerd? Ga ik actief naar de bijeenkomsten of ben ik maar toeschouwer? En hoe zit het met de broeders en zusters, die aan de rand staan, is dat echt alleen maar de taak van de 'herders' in mijn woonplaats? 'Daarom, mijn geliefde broeders, wees standvastig, onwankelbaar, altijd overvloedig in het werk van de Heere, in de wetenschap dat uw inspanning niet tevergeefs is in de Heere' (1 Kor. 15:58).

Veiligheid – of toch liever het risico?

Welke veiligheid biedt een verzekeringsmaatschappij eigenlijk? Als ik tijdens de koffievisite het servies laat



vallen, oké. Maar bij een echt avontuur? Als iemand mij tegenkomt bij een inhaalmanoeuvre in een bocht? Of wanneer er bij het bungeejumpen de kabel breekt? Wat dan? Is deze veiligheidsbelofte van de verzekering niet een beetje een lege huls? Tenzij je natuurlijk denkt, dat je eigenlijk geen zekerheid nodig hebt en je jezelf alleen wel redt. En het resterende risico dat neem je nu eenmaal op de koop toe... Hoe tragisch als we afzien van de bescherming van het leven, in het licht van de eeuwige dood. Als je geen 'levensverzekering' hebt afgesloten op de eeuwige dood.

Wij, gelovige christenen, mogen de eeuwige zekerheid kennen. Maar hoe zit het met ons praktische geloofsvertrouwen? Het moet ons zekerheid, vertrouwen en geborgenheid in het

dagelijks leven geven.

En hoe ziet het eruit, wanneer God ons geen avontuur, maar ingrijpende ervaringen stuurt, misschien problemen of moeilijkheden? Kan ik dan een 'ja' vinden, wanneer het op school of de opleiding niet zo gaat zoals ik wens, wanneer mijn verlangens op de huwelijksweg niet vervuld worden, of wanneer er alleen maar problemen om mij heen zijn?

'Werp al uw zorgen op Hem, want Hij zorgt voor u' (1 Pet. 5:7),

'Vertrouw uw weg aan de HEERE toe en vertrouw op Hem: Hij zal het doen' (Ps. 37:5).

Vandaag - spontaan en verrassend

Zo moet het leven zijn. Elke dag een nieuwe verrassing. Mogen wij ons ook niet zo door onze Heere elke dag opnieuw laten verrassen?

Hij zal ons niet altijd vreugdesprongjes laten maken. Misschien geeft Hij ons in plaats daarvan wel geheel onverwacht een taak om uit te voeren, die wij gisteren nog niet gezien hebben. Of Hij stuurt ons troost, zodat de moeilijkheden niet verdwijnen, maar we wel vrede krijgen in ons hart. Zouden we niet meer vertrouwen in HEM stellen?

En als we ons levensmotto willen benoemen, zou ons gebed er ongeveer zo uit kunnen zien:

'Heere Jezus! Welke ervaring mag ik vandaag met U opdoen? Ik vertrouw U!'

Olaf Müller



Doodstraf

Vraag:

Al een hele tijd houdt de vraag mij bezig, wat de Bijbel zegt over de doodstraf. Is het de wil van God, dat mensen door de staat tot de doodstraf veroordeeld worden, hoewel de mens niet over leven en dood beslist, maar God? Zou God bij een erge straf niet Zelf het gericht tot uitvoer kunnen brengen? En als Hij het niet doet, heeft de aangeklaagde dan toch nog niet een kans nodig, om het evangelie te horen?



In Romeinen 13:4 staat, dat de overheid, dus de regering, 'Gods dienaar' is... Zij draagt het zwaard niet zonder reden. Zij is namelijk Gods dienaar, een wreekster tot straf voor hem die het kwade doet'.

Weliswaar zou God oordelend kunnen ingrijpen. Hij heeft echter de aardse regering, d.w.z. het bestuur van het intermenselijke samenleven, aan wetgevers, rechtbanken, overheden, politie, enz., dus aan

de mens overgedragen. De overheid is in zoverre 'Gods dienaar' en heeft de opdracht het kwaad te veroordelen en te bestraffen. Daarom spreekt de apostel Paulus van het zwaard. En het zwaard kan inhouden, dat iemand voor een bijzonder erge en kwade daad ook met de dood bestraft wordt. Daarnaast omvat het natuurlijk ook lichtere vormen van oordeel. In Israël was dat immers zo door God bevolen: oog om oog, leven voor leven. Daar komt nog bij, dat God, voordat het volk Israël in de wet een speciale vorm van geboden kreeg, Noach in feite al

een soort regering had opgedragen: 'Vergiet iemand het bloed van de mens, door de mens zal diens bloed vergoten worden; want naar het beeld van God heeft Hij de mens gemaakt' (Gen. 9:6).

In de zogenaamde Bergrede (Matth. 5-7) zegt de Heere Jezus weliswaar, dat wij zo niet moeten handelen. Maar in deze prediking richt Hij Zich tot Zijn volgelingen, tot ons heel persoonlijk. Het is geen richtlijn voor een regering. Als individuen hebben wij dus geen recht om anderen het leven te ontnemen. En een christen zal zich nauwelijks vrijwillig begeven in een beroep, waar hij anderen (mogelijkerwijs) moet doden, resp. dat op de koop toe moet nemen – 'beul', oorlogvoerende onderdelen van het leger, enz.. Maar de regeringen hebben de taak ervoor te zorgen, dat het kwaad voldoende gestraft wordt, zodat gerechtigheid, recht en orde gehandhaafd kunnen worden. Overigens schrijft ook Petrus, dat de koning en de stadhouders, enz. kwaaddoeners moeten bestraffen (1 Pet. 2:14). De doodstraf wordt daarbij niet uitgesloten.

We kunnen er zeker van zijn dat God ervoor gezorgd heeft dat iemand, die veroordeeld is tot de dood, de blijde Boodschap heeft gehoord, want God laat Zich aan geen enkel mens onbetuigd, 'omdat Hij niet wil, dat er ook maar één persoon verloren gaat' (vgl. 2 Pet. 3:9). Ik weet, dat bijvoorbeeld in Amerikaanse gevangenissen heel veel gedaan wordt om de gevangenen en

vooral hun, die tot de dood veroordeeld zijn, het Evangelie te verkondigen. Eén van hen heeft zo'n bekering meegemaakt, dat hij inmiddels een serie erg nuttige kalenderblaadjes kon schrijven.

Manuel Seibel



Bijbelse profetie

Dit artikel is het eerste in een serie over de toekomst. Als inleiding op het thema 'toekomst' behandelen we eerst enkele algemene vragen over de Bijbelse voorzeggingen.

Wat is een profetie?

Bijbelse profetieën zijn woorden die een man — of soms ook een vrouw — in de Naam van God uitspreekt. De profeet ontvangt een bericht van God en geeft dit door aan de betreffende personen. Zo zegt God bijvoorbeeld tegen de profeet Jeremia: 'Zie, Ik geef Mijn woorden in uw mond ... U dan, omgord uw middel, sta op en spreek tot hen alles wat Ik u gebieden zal' (Jer. 1:9, 17). Vaak wordt een profetie

door de woorden: 'Zo zegt de Heere' ingeleid (zie Jes. 7:7; 10:24; 28:16 enz.).

Wat is het doel van de profetie?

De profetie heeft niet als doel de menselijke nieuwsgierigheid naar toekomstige gebeurtenissen te bevredigen (ze spreekt overigens niet alleen over de toekomst, zie bijv. Haggai 1). Het primaire doel is het bekendmaken van Gods wil, zodat door de profetie in ons tenminste twee uitwerkingen naar voren worden geroepen:

- Ons gedrag nú moet veranderen. Een voorbeeld: wanneer de Heere Jezus ons toeroept: 'Zie, Ik kom spoedig en Mijn loon is bij Mij', dan

wil Hij ons aansporen om Hem in de korte tijd tot Zijn komst trouw te dienen (Openb. 22:12).

- We moeten ons met Jezus Christus bezighouden: met Zijn lijden, met Zijn komende heerlijkheid en met Zijn rol en positie in de toekomst. Dat is de sleutel van de profetie (1 Petr. 1:11).

Gaat de Bijbelse profetie daadwerkelijk in vervulling?

Het bewijs van de al vervulde profetieën is overweldigend. Honderden profetieën uit het Oude Testament zijn al in vervulling gegaan.

Veel profetieën zijn al in de tijd van het Oude Testament in vervulling gegaan, bijv.:

- De voorzegging van Jeremia aangaande de 70-jarige ballingschap van de zuidelijke stammen van Israël naar Babel (Jer. 25:11-12);
- De terugkeer van de zuidelijke stammen na die 70 jaar in hun eigen land (Jer. 29:10; Ezr. 1:1);
- De profetie van Jesaja over Kores (Jes. 44:28; 45:1);
- De profetie van Daniël over de 4 wereldrijken (Dan. 2; 4; 7);
- De profetie van Jesaja aan Hizkia (Jes. 39:6-7).

De vervulling van de voorzeggingen van een profeet was het bewijs dat hij door God was gezonden (Deut. 18:22).

Veel profetieën over de geboorte,

het leven, het lijden, de dood en de opstanding van de Heer Jezus zijn in vervulling gegaan, zoals de 4 evangelisten ons vertellen (zie o.a. Mich. 5:1; Dan. 9:26; Ps. 22; Jes. 53).

Ook nadat Christus de aarde verlaten had, zijn profetische voorzeggingen in vervulling gegaan:

- De verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus (Luk. 21:20-24);
- De ontwikkeling van het Christelijke getuigenis in Openbaringen 2 en 3;
- De uitspraken over het einde van de Christelijke periode (2 Tim. 3).

Geen ander boek op de wereld kan iets vergelijkbaars aangaande vervulde profetieën laten zien. De nauwkeurigheid en het aantal van de vervulde Bijbelse profetieën laten geen twijfel bestaan over de waarheid van het Woord van God. Op deze manier zullen ook alle goddelijke voorzeggingen over dat wat nu nog toekomst is, in vervulling gaan.

Wat vertelt de profetie ons over de Gemeente van God?

Eerst een andere vraag: wat wordt met de 'Gemeente' bedoeld? Ze is het geheel van alle gelovigen van de genadetijd (van pinksteren tot de opname). Iedereen die na berouw en bekering persoonlijk in Jezus Christus gelooft, maakt er deel van uit. Het Griekse woord 'ekklesia' (dat met Kerk, Gemeente of Vergadering vertaald kan worden) betekent 'ergens uitge-

roepen' of 'afgezonderd' en duidt het karakter van Gods Gemeente aan. Ze is uit de wereld geroepen en hoort bij de hemel.

Nu naar de daadwerkelijke vraag: profetie houdt zich bezig met de aarde en met het leven dat zich op aarde afspeelt. De Gemeente van God heeft echter een hemels karakter en een hemels doel (Openb. 21:2, 10). Zij valt daarom buiten de profetische reikwijdte. Alleen in het Boek Openbaring wordt de Gemeente in een profetie vermeld, maar zelfs dan alleen in haar betrekking tot de aarde:

- Haar openlijk getuigenis tijdens de Christelijke tijd (Openb. 2 en 3) en
- Haar rol in het duizendjarig rijk (Openb. 21 en 22).

Geeft God vandaag nog profetieën?

Nee. Het Woord van God is 'voleindigd' (Kol. 1:25), d.w.z.: het wordt door de 'profetische geschriften' van het Nieuwe Testament afgesloten (Rom. 16:26). Bovendien waarschuwt

juist het Boek Openbaring, hét profetische Boek uit het Nieuwe Testament, tegen extra profetieën: 'Want ik getuig aan ieder die de woorden van de profetie van dit boek hoort: Als iemand iets aan deze dingen toevoegt, zal God hem de plagen toevoegen die in dit boek geschreven zijn' (Openb. 22:18).

Zijn er vandaag nog profeten?

Nee - niet in de oorspronkelijke zin dat iemand Gods uitspraken meedeelt die nog niet in het geschreven Woord van God zijn opgenomen. Maar een bijeenkomst waarin het geschreven Woord van God op harten en gewetens wordt toegepast - zonder dat de spreker iets over de leefsituatie van de luisteraar weet - bestaat vandaag nog en heeft doorgaans een profetisch karakter (1 Kor. 14:3), d.w.z.: er wordt tot de mensen gesproken namens God.

Michael Hardt

Bestudeer de Bijbel... met gebed.
Zoek daarin de Heere, niet in de eerste plaats kennis.
Die zal ook wel komen, maar voor alles is ons hart
gebaat bij het zoeken van de Heere in Zijn Woord.

John Nelson Darby



Twijfel?

De evangelist Donald Ross vertelt over een bijzondere ervaring in zijn leven: 'Toen ik al vele jaren gered was, zei iemand tegen mij: "Mr. Ross, hebt u nog nooit aan uw redding getwijfeld? Bent u nooit bang geweest, dat u zich misschien toch zou kunnen vergissen, wanneer u gelooft, dat u voor altijd gered bent?"'

Opvallend, dat hij mij juist toen deze vraag stelde. De avond tevoren, op weg naar een bijeenkomst waar ik het evangelie moest preken, had ik namelijk zelf zo het gevoel gehad, alsof er een stem tot mij sprak: Donald Ross, wat ben jij toch voor een huichelaar! Jij bent helemaal niet gered! Diep geschrokken had ik mij afgevraagd: kan dat echt waar zijn? Nadat ik jarenlang aan andere mensen Christus heb verkondigd, kan het dan zijn, dat ik uiteindelijk misschien zelf niet gered ben? Maar daarna kon ik zeggen: Heere, ik dank U! Ja, het is waar, dat ik de verlossing heb, want U bent aan het kruis ook voor huichelaars gestorven. U neemt iedereen aan, hoe hij ook is.'

Op hetzelfde moment verdween de donkere wolk van twijfel. Ross zag in dat zijn ongelovige vragen van de duivel afkomstig waren, die hem onzeker wilde maken. Zo'n twijfel komt nooit van God.

Deze gebeurtenis kan alle lezers bemoedigen die God de schuld van hun leven oprecht hebben beleden, maar nog kampen met geloofstwijfel. Het Bijbelvers hieronder laat aan duidelijkheid niets te wensen over en heeft al velen geholpen en zekerheid gegeven.

*'Want ik ben ervan overtuigd dat noch dood,
noch leven..., noch enig ander schepsel ons zal
kunnen scheiden van de liefde van God in
Christus Jezus, onze Heere'*

Romeinen 8:38 en 39